

**REPUBLIKA SLOVENIJA
USTAVNO SODIŠČE**

Številka: Up-52/96

Datum: 10.12.1998

Pritrdilno ločeno mnenje sodnika dr. Udeta

Glasoval sem za izrek odločbe, ker sem tudi sam menja, da sta Agencija Republike Slovenije in Vrhovno sodišče RS v upravno- računskem sporu napačno opredelila odpis terjatev za neodplačni pravni posel oziroma napačno zaključila, da se je prvotni promet proizvodov preoblikoval v neodplačan promet po 3. točki drugega odstavka 5. člena ZZUDPPS. Strinjam se tudi z drugimi ugotovitvami oziroma stališči odločbe Ustavnega sodišča, katerih bistvo je v sklepu, da bi moral ustavni pritožnik plačati prometni davek od realiziranega prometa proizvodov.

Opozarjam pa, da je Vrhovno sodišče RS v svoji odločbi vsaj po mojem mnenju zagrešilo tudi kršitev 22. člena Ustave, se pravi kršitev določbe o enakem varstvu pravic. Mislim, da je sodna praksa uveljavila kriterije za razmejitev med dejanskimi in pravnimi vprašanji in da je Vrhovno sodišče s svojo sodbo RU 30/95 odstopilo od te uveljavljene sodne prakse. V razširjenem senatu je namreč sprejelo stališče, da je vprašanje, ali gre v konkretnem primeru za odplačni ali neodplačni promet proizvodov, dejansko vprašanje. V bistvu pa sta Agencija RS za plačilni promet in senat Vrhovnega sodišča RS ugotovila, da je ustavni pritožnik po določbi sedmega odstavka 50. člena ZR odpisal terjatve, nato pa sta z uporabo pravnih pravil (zlasti ZZUDPPS) kvalificirali to pravno dejstvo za neodplačni promet proizvodov. Po mojem mnenju je razširjeni senat Vrhovnega sodišča s tem, ko je zaključil, da je vprašanje, ali gre v konkretnem primeru za neodplačni ali odplačni promet proizvodov, dejansko vprašanje, odstopil od sicer uveljavljene prakse o ločevanju dejanskih in pravnih vprašanj. Posledica takega stališča pa je bila, da se v oceno tega vprašanje razširjeni senat Vrhovnega sodišča sploh ni spuščal. Tako je ostal razširjeni senat ustavnemu pritožniku "dolžan" odgovor, ali gre v konkretnem primeru za neodplačni ali odplačni promet proizvodov. S tem pa je prikrajšal ustavnega pritožnika za polno sodno varstvo, tako da je mogoče zaključiti, da je kršil tudi njegovo pravico do sodnega varstva iz 23. člena Ustave.

dr. Lojze Ude